

Motion till riksdagen 2012/13:Sk364

av **Betty Malmberg (M)**

Rädda det svenska kulturarvet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförts i motionen om att ambulerande handel ska undantas i den reglering som Skatteverket vill införa.

Motivering

I en promemoria som Skatteverket har lämnat in till Finansdepartementet framförs krav på en lagändring då det gäller försäljning på marknad. Utgångspunkten är att de näringsidkare som dagligen säljer till exempel blommor på ett torg ska ha likvärdiga krav på sin verksamhet som den lokala butiksägaren. Något som naturligtvis är rimligt. Men i sin promemoria gör Skatteverket ingen skillnad på det som kallas stationär torghandel och det som är ambulerande marknadsförsäljning. Det är däremot inte rimligt.

Självklart är det skillnad på torghandel som sker dagligdags eller mycket frekvent återkommande vid en och samma plats, jämfört med den handlare som åker runt med sitt marknadsstånd och kanske besöker samma ort en eller två gånger om året. I de fallen utgör ju knappast den ambulerande knallen ett hot mot den lokala näringen.

Dessutom ger de två marknadsvarianterna helt olika förutsättningar för att ordna en infrastruktur för torghandeln som fungerar rent praktiskt, inte minst ur säkerhetssynpunkt. Att uppnå ett läge där likvärdiga villkor råder mellan en näringsidkare som säljer från ett fast försäljningsställe och en ambulerande försäljare som verkar under helt andra omständigheter är en orealistisk ambition. Den ambulerande torghandeln bör därför inte påtvingas kassalagen.

Problemet är också att kassalagen skulle kunna äventyra ett svenskt kulturarv och en månghundraårig tradition. Sannolikheten är nämligen stor att många handlare skulle sluta om det blir ett tvingande krav på kassaapparater. För många handlare är knallandet en bisyssla, vilket innebär att de oftast bara

Fel! Okänt namn på

säljer på fem till tio marknader per år. Med de förutsättningarna blir införskaffandet av kassaapparater mycket kostsamt för företagen. Jag skriver kassaapparater i plural eftersom många knallar kan ha en försäljningsyta uppgående till 10–18 löpmeter, och då deras försäljningsmetoder knappast medger att de blir låsta vid en kassapparat handlar det troligtvis om fler personal som måste bistå för att klara försäljningen, vilket ytterligare fördyrar. Prognosen för den ambulerande torghandeln är därför dyster.

Enligt en undersökning i tidskriften Torg och Marknadsnytt kommer nästan hälften av knallarna att sluta om Skatteverkets förslag går igenom. Även de som arrangerar marknader är oroade över förslaget. Och eftersom det oftast är lokala föreningar som på detta sätt får ett välbehövligt tillskott till sin verksamhet kan det komma att påverka utbudet av ungdomsaktiviteter i kommunerna.

Därför vore det bättre att lägga resurserna på att identifiera dem som uppenbarligen inte är seriösa i sin affärsverksamhet. Varje marknadsarrangör har ju krav på F-skattebevis, varför det finns alla möjligheter att spåra upp dem som inte redovisar sin försäljning eller har anställda som inte rapporteras. På så sätt får vi ett kostnadseffektivt och mer träffsäkert redskap i kampen mot att bekämpa fusk.

Med anledning av ovanstående bör riksdagen ge regeringen till känna att ambulerande handel ska undantas i den reglering som Skatteverket vill införa.

Stockholm den 28 september 2012

Betty Malmberg (M)